

ה"ת 10295/06/20 - מובילי הר הנגב בע"מ נגד המשטרה הירוקה

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 10295-06-20 משטרה ירוקה נ' מובילי הר הנגב בע"מ

בפני	כבוד השופט אהוד קפלן
מבקשת	מובילי הר הנגב בע"מ ע"י עו"ד אמיר ברק
נגד	
משיבה	המשטרה הירוקה ע"ע עו"ד יוני שמיר ועו"ד גב' שחר בוקוול

החלטה

1. ביום 2/6/2020 בוצע במשרדי ומתקני החברה ברהט ובג'ת חיפוש עפ"י צווי חיפוש שהוצאו ביום 27/5/2020, ובמסגרת החיפוש נתפסו כלים הנדסיים שונים, מחשבים, מכשיר DVR וטלפונים ניידים.

ביום 22/6/2020 הגישה החברה בקשה להחזרת ששת הכלים ההנדסיים שנתפסו ביום 3/6/2020 במסגרת צווי החיפוש.

בבקשה נטען כי כלים אלה משמשים את המשיבה לצורכי העבודה והשבתתם גורמת לפגיעה בתעסוקה באתרים שלה המשיבה וכי המשך השבתת הפעילות של המשיבה תגרום למצב שבו עלולים הקבלנים שמשתמשים בשירותי המשיבה להשליך את פסולת הבניין בשטחים פתוחים ברשות הרבים.

2. ביום 3/7/2020 נתתי החלטה הדוחה את הבקשה, בה נקבע כי במקרה זה לא מדובר בהשלכת פסולת "אקראית" אלא בפעילות שיטתית הגורמת נזק סביבתי רב ויש להעדיף את הפן המניעתי מהישנות העבירות על פני האינטרסים הכלכליים של החברה.

על ההחלטה הוגש ערר למחוזי (ע"ח 30876/07/20), שנדון ביום 23/7/2020 בפני כב' השופט ניצן סילמן.

3. ביום 26/7/2020 ניתנה החלטת בית-המשפט בערר, לפיה הערר נדחה הן מאחר שהעוררת קיבלה התראות מהמנהל האזרחי קודם לתפיסה שלא הועילו, הן לאור קיום הליך דומה שהוגש נגד העוררת ומנהלה שמתנהל במחוז דרום דבר אשר לא מנע מהם לחזור על ביצוע אותם מעשים, הן לאור קיומה של הרשעה סביבתית נגד העוררת בהליך אחר, הן לאור הממצאים שמלמדים שכלים אלה יכולים לשמש את העוררת באתרים אחרים בהסוואה כלשהי והן לאור ריבוי העבירות וכמות הפסולת שנטמנה.

יחד עם זאת - נקבע בהחלטה שככל שיחלוף זמן מהותי יותר אז ניתן לשוב ולהגיש את הבקשה מחדש.

4. ביום 26/10/2020 הגיש ב"כ החברה בקשה נוספת להחזרת התפוסים אליה צורפה חברת הנגב הירוק בע"מ

עמוד 1

שנטען לגביה שהיא הבעלים של שניים מהכלים.

הבקשה מתבססת בין היתר על החלטת בית-המשפט המחוזי בערר, שהשאירה פתח להגשת בקשה חוזרת עם חלוף הזמן.

בבקשה נטען כי החלטות בתיק נתנו כאשר החקירה הייתה בראשיתה ובפני בתי המשפט הייתה מונחת רק תשתית ראיית ראשונה וכעת חלפו יותר מ-3 חודשים וניתן לצפות שהחקירה התקדמה ויש לבחון את הבקשה מחדש לפי הרקע העדכני של החקירה.

5. בהיבט המשפטי נטען כי יש לבחון נקיטה באמצעים חלופיים שפגיעתם פחות דרסטית במשיבות ושלמעשה משך הזמן הארוך שבו כלים אלה מושבתים יצר אצל החברה הרתעה ממשית שהפרת התנאים תביא לפגיעה מחודשת בה ותסב לה נזקים כלכליים כבדים נוספים.

6. בדיון התברר שתחנת המעבר נסגרה - מה שמקטין את הסיכון להישנות עבירות - ודאי להישנות בהיקף גדול, אך לא שולל לחלוטין ביצוע עבירות במקומות אחרים.

ב"כ החברה הפנה להחלטת שחרור תפוסים שניתנה בתיק 2052-08-20 (שלום באר שבע) דביר יצחקי נ. מ"י.

ב"כ המדינה הסביר שהחקירה על סף סיום ובעוד מספר ימים תובע יחל בהכנת כתב האישום.

7. בהחלטה יום 2.11.20 קבעתי כי מאז התפיסה חלפו 5 חודשים וכתב האישום יוכן "עוד השבוע" - מה שכמובן לא קרה.

בנסיבות אלו סברתי שעל אף חלוף הזמן מאז התפיסה ומאז ההחלטה קודמת - והקשיים הכלכליים שנגרמים למבקשות - ראוי להמתין להגשת כתב האישום - שיפרס את התמונה כולה בפני בית המשפט.

קבעתי שהבקשה נדחית - אך היה וכתב האישום לא יוגש עד ליום 4.1.21 - יהיה מקום להורות על החזרת התפוסים אם תוגש בקשה מתאימה.

8. ביום 17.12.20 הוגשה בקשה לעיון חוזר.

הבקשה נסמכת על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט רניאל) - בעניין דומה - ע"ח 48361-10-20 אייל בן עזרי נ. המשטרה הירוקה - בה נקבע כי:

" , התפיסה בוצעה לפי סעיף 6 (3) לחוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), דהיינו, לפי צו חיפוש עמוד 2

שניתן על ידי בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט א' קפלן) לפיו הוסמכה המשיבה לתפוס "כל מסמך או חפץ הדרושים לחקירה, לרבות כלי צמ"ה ורכב..." לא ניתנה כל סמכות לתפוס לצורך אחר כלשהו, מלבד הדרישה לחקירה. משהודיע ב"כ המשיבה שהחקירה הסתיימה, אין עוד בסיס לתפיסה על פי צו החיפוש, והיה על המשיבה לשחרר את התפוסים מיד עם תום החקירה."

9. בנימוקי ההחלטה שניתנו למחרת היום, נאמר:

"כלומר, התפיסה שהותרה למשיבה היא של כל מסמך או חפץ הדרושים לחקירה. אני דוחה את טענת ב"כ המשיבה כאילו הותר למשיבה לתפוס חפצים לצורך מניעת עבירה או לצורך חילוט עתידי. אף מילה בצו שהתיר לתפיסה לא יכולה לכלול את המטרות האלה. המטרה היחידה שלצורך מימושה מוסמכת המשיבה לתפוס חפצים היא שהחפצים דרושים לחקירה"

ובהמשך:

"אין המשיבה מוסמכת לעבור ממטרה למטרה של התפיסה, ועליה לפעול רק במסגרת סמכויותיה. סמכויות התפיסה ניתנו לה במקרה זה על פי צו החיפוש והן מוגבלות לכך שהחפצים דרושים לחקירה."

10. בדיון טען ב"כ המשיבה: "בעניינינו התפיסה נעשתה לפי סמכות 6.2 לחוק להגנה על איכות הסביבה. התפיסה מלכתחילה נעשתה בהתאם לסמכות הכללית שבעצם מלכתחילה היא הייתה מניעתית ולצורך חילוט."

מפנה להחלטת כב' השופט סילמן, שקבע שהתפיסה נעשתה לפי סעיף 32, שהוא הסעיף המקביל של המשטרה הירוקה, שבעצם מאפשר תפיסה מניעתית, תפיסת חילוט לפי פס"ד לרגו. זה השוני העיקרי בין התיק שלנו לבין התיק שבו נתן החלטה כב' השופט רניאל - שם התפיסה הייתה לפי צו חיפוש בלבד בלי שום סמכות תפיסה נוספת."

11. מנגד טען ב"כ המבקשת כי הצו שמכוחו נערכה התפיסה היה "אחיו התאום" של הצו שניתן בעניין בן עזרי, ולכן ברור שלא ניתן להגיע לתוצאה שונה

דיון והכרעה:

12. כמו ב"כ המבקשים - גם הח"מ סבור ששני המקרים דומים ומחייבים הכרעה דומה.

עם זאת - אינני רואה אפשרות חוקית להגיע לתוצאה שאליה הגיע כב' השופט רניאל שלטעמי - ובכל הכבוד הראוי - אינה נכונה.

סעיף 6 לחוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה) תשע"א - 2011 מחיל על סיטואציית התפיסה וההחזקה את עמוד 3

הדין הפלילי.

אותו משטר חוקי שקבוע בסעיף 32 לפקודת סדר

13. אינני שותף לדעתו של כב' השופט רניאל - לפי רק עילות התפיסה המפורטת בצו החיפוש תבואנה בחשבון עת מתבקש בית המשפט להאריך את תוקף התפיסה.

כל השיקולים המנויים בפקודת סדר הדין הפלילי הם שיקולים לגיטימיים לתפיסה ולהמשך תפיסה - ואינם יכולים להיחשב כשיקולים פסולים, זרים או לא חוקיים.

בהחלט ניתן להלום מצב שתפיסה נעשתה לצרכי חקירה - ובמהלך החקירה התברר שיהיה צורך לחלט את התפוסים בהמשך או שאין להחזירם גם כשאינם נחוצים עוד לחקירה - בשל החשש להישנות עבירות.

למיטב הבנתי - זה היה המצב ברע"פ 99'1792 אלי גאלי נ. מ"י.

14. לעומת זאת - קראתי פעם אחר פעם את הלכת לרגו ולא מצאתי בה אחיזה לקביעה שלא ניתן - אחרי התפיסה המקורית - להיזקק לעילת תפיסה שונה לצורך המשך התפיסה.

אני ער לכך שהחלטת כב' השופט רניאל מנחה את בתי משפט השלום - אך אינה מחייבת - וחושש שמא הליכה בעקבותיה תקבע פרקטיקה שתסכל את כוונת המחוקק וגם תרבה התדיינויות.

15. סיכומי של דבר - הבקשה לעיון חוזר - נדחית.

ניתנה היום, ט"ז כסלו תשפ"א, 02 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.